

Normal Bir Olgunlukla

– kul mehmet · 12 Ocak 2021

Normal Bir Olgunlukla Sözcüklerimle Mütemediyen Yol Alıyorum İçinde Dünyayı Kendimi Sizleri Barındırmak Adına

Özendiğim bir düş olmak değildi, düşlerin içinde gezmekti düş kuranlarla beraber, bu düşsüz yaşamaktan evla idi, bunu seçtim, pişman mıyım hayır... Sözcükler her gün misafirim bende onların misafiriyim mütemediyen...

Vurdumduymaz hiç değiliz çünkü kalbimiz, her an ritmik atışıyla kapımıza vuruyor, duyun diye, koruyun kendinizi diye, bunu duymamazlıktan gelir miyiz? Her an beraberce duyuyoruz... Ses etmezken, sesimiz birlikte ses olurken, sessizlik parçalanıyor sesimizle mana çıkıyor ortaya bir köşede dün saklı dururken... Bir başkaldırı edasıyla mana bizimle oluyor, sözlerin saçaklarında akarken heceler aydınlanıyordu geceler... Tüketmiyoruz ne varsa biriktiriyoruz sözleri, lazım olur diye huzura dair gülümseten, yeni cümleler kuruyoruz yeniliğe değişime dair.

İstikrar, denge hayatın omurgası olan türetmeyi göstermeye dair çalışmalarımız had safhada, huzursuzluğu silen sözlerin şemsiyesi altında huzuru ifade etmeye çalışırken, çalışmalarımıza yanıt bulacak olan sizlerin katkısıyla, aydınlatmanın peşindeyiz. Bazen sapmaların sapkın durağında başka adrese yönelirken, bu sapmaları doğrultunun durağında doğal yaşamın içinde yanıt arıyorum. Yakından yakına uzaktan uzağa bakarken, temel bilgilerin düz bir ifadeyle ifade edilmesinin peşindeyim.

Kolay yanıtlar bulamayacağımdan emin iken hala cevapların peşindeyim, kolay olanda cevap olmaz sergi olur oda sergilenirken, yanıt bulma çabasından uzak olması sebebiyle yanıtların peşindeyim. Doğal olanı görmezden gelemem, herkes görmezden gelse bile, farklı olana ulaşarak farklı olmayı seçmem kendi tercihimden başka bir şey değildir.

Bir durak belki beş durak ileride ya durakta ya ruhumda saklı olan meydana çıkacaksa, buna neden ben engel olayım ki? Bulgular şu an ilk durakta değil belki ilerideki durakta bunu nasıl es geçebilirim ki? Bu yönelişimin temelinde özendiğim düşlerin merkezinde, belki salınarak gezineceğim, bu güzellikten neden mahrum kalayım ki, durmak yok devam yola aramaya... Çok eleştiriler alsam da bu düşler düşten uzak deseler de duyan kim, onlar duyulması gerekeni duymayanlarsa benim bunda ne suçum var ki, bende mahrum kalayım!

Arayışımın karmaşalardan uzak karmaşaları silen bir çalışma ise bunun aksini kim nasıl ispat edebilir ki, aramak varmak iken? Düşüncemin tüm güçlülüğüyle kendime rastlayarak gönüllere varma telaşım ban bahşedilen hediye ise neden vazgeçeyim arama düşüncemden?

Kimseyi kendime hayran bırakacak bir uğraşın içinde değilim, hayranlıkla ifade edecek hisler uyandırabilecek olanın peşindeyim. Bazen hisler anlaşılmasa da, bıraktığı izin silinmeyeceğine de vakıfım. Her zaman alternatif bir yolun olduğuna kaniyim, hayatımızı değiştirecek kararların her an bizi

beklediğini de biliyorum az çok... Bazen anlayamadığım derinlik olsa da biz yüzeysel geçsek te o derinliği, bir gün bizi içine çektiği gibi şu anda beni çektiğinden de eminim artık. Bu beslenmek adına ruhumun doyuma ulaşma haliydi. Olağan olmayan bir şekilde süren hayatım, sözcüklerle sarsıntı geçirerek kendini bulma haliydi fark edebiliyorum. Yorgun düşmüş bedenimin dinlenme haliydi bu çalışmayla, dinlenmekle değil çalışmakla bu yönde yürümekle dinlenmek sağlanırdı buna defalarca yazarken şahit olmuşum.

Bir gün ansızın bir şey gelir gönlün açık olan yerinden içeriye girer o deliği kapatır, açıkta kalan üşüyerek zararlı fikirlerin etkisinde kurtarır... Bu sızma olayı olsa da sızma değil sarmadır kuşatarak korumaktır... Sıradanlıktan çıkararak bu sarma haline yazarken hep şahit olmuşumdur. Bitiş dediğim kendimi ifade edemez anlardan kurtularak şimdi yazmakla. anın bir başlangıç olduğunu hissederek hala yazıyorum. Karanlığı olmayan hep gündüzü olan aşk gibiydi yazmak...

Aydınlık, karmaşanın bitmiş haliyle yansımasındaki yansıyan değil, karmaşanın karanlığı yansıtmadan yansıyamadan sönmüş halidir diyorum. Normal bir olgunlukla sözcüklerimle mütemadiyen yol alıyorum içinde dünyayı kendimi sizleri barındırmak adına, tek başına beni barındırsam neşesiz sessiz kalacağım o nedenle, beraberce barınmak çabasıdayım. Saklı olana ulaşmak kaderimizde varılacak yolu muhakkak vardır. Birlikte işlenmiş suça ortak olmak yerine, ortak iyiliğin yolunda buluşmaya odaklanmak, suça ortak olmaktan daha güzeldir. Köprüsüz yollara vadilere dağlara köprüler kurmak, bir sonraki kuşaklara, geçilecek varılacak kolaylıklar sağlamak hepimizin görevidir bunu da böylece ifade ederek söylüyorum. Yapılacak olan işi yorumların tepkisi altında kalarak şekillendirmeye de gerek yok, bildiğin güzelliğin topluma yararı varsa durma yola devam, güzel yorumlarla maskeli yüzlerin şakşaklarıyla toplumun zararına olandan kaçmak dileğimle, selamlarımla.

Mehmet Aluç